

บทความวิจัย

เรื่อง ปัจจัยที่ทำให้ชาวเกาหลีมาพักอาศัยในประเทศไทย

โดย

นางสาว พิชยา รังสิตโยธิน

รหัสนักศึกษา 05530601

เสนอ

อาจารย์ตะวัน วรรณรัตน์

บทความวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษารายวิชา 450 460 การศึกษาเอกเทศ

สาขาวิชาเอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ภาคการศึกษาปลาย ปีการศึกษา 2556

ชื่อหัวข้อบทความวิจัย บัณฑิตที่ทำให้ชาวเกาหลีมาพักอาศัยในประเทศไทย

ชื่อ-นามสกุลนักศึกษา นางสาวพิชชา รังสิต โยธิน รหัสประจำตัว 05530601

ชื่อ-นามสกุลอาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ตะวัน วรรณรัตน์

สาขาวิชาเอก เอเชียศึกษา

ปีการศึกษา 2556

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อศึกษาบัณฑิตที่ทำให้ชาวเกาหลีมาพักอาศัยในประเทศไทยศึกษาถึงสาเหตุสำคัญ ลักษณะความเป็นอยู่ ตลอดจนปัญหาของชาวเกาหลีที่อาศัยอยู่ในประเทศไทยและศึกษาแนวโน้มในอนาคตของชาวเกาหลีที่มาอยู่อาศัยในไทยซึ่งมีแนวโน้มว่าจะเพิ่มขึ้นโดยชาวเกาหลีที่มาอาศัยในไทยนั้นมีหลายหลายอาชีพ ซึ่งแต่ละอาชีพเป็นอาชีพที่เกี่ยวกับประเทศเกาหลี ไม่ว่าจะเป็นนักศึกษาแลกเปลี่ยนภาษาในไทย ครูสอนภาษาเกาหลีในระดับมัธยมศึกษาและระดับอุดมศึกษา เจ้าของร้านอาหารเกาหลีและร้านโนแรมบังกของเกาหลี รวมไปถึงพนักงานบริษัทที่เกี่ยวข้องกับประเทศเกาหลี ซึ่งปัจจัยสำคัญที่ทำให้คนเกาหลีมาอาศัยในประเทศไทยคือ สถานที่ท่องเที่ยวอันเลื่องชื่อและลักษณะนิสัยของคนไทยที่ใจดี เป็นสังคมที่ไม่เคร่งครัดเหมือนกับเกาหลี

คำสำคัญ คนเกาหลี,อพยพ,ประเทศไทย

บทนำ

1. ความสำคัญและที่มาของปัญหาที่ทำการวิจัย

ประเทศไทยเป็นหนึ่งในประเทศในภูมิภาคอาเซียนที่มีความสัมพันธ์อันดีงามกับประเทศสาธารณรัฐเกาหลี โดยเห็นได้จากความสัมพันธ์ในด้านต่างๆ ระหว่างประเทศทั้งสอง โดยเฉพาะอย่างยิ่งความสัมพันธ์ด้านเศรษฐกิจ โดยจะเริ่มต้นอย่างชัดเจนเมื่อทศวรรษที่ 1970 อิทธิพลด้านเศรษฐกิจของประเทศสาธารณรัฐเกาหลีมีอยู่มากมายในสังคมไทย (สุรงค์ศรี ต้นเสียงสม 2550 : 177)

ในช่วงแรกของการพัฒนาประเทศหลังจากสงครามเกาหลี ประเทศสาธารณรัฐเกาหลีจึงต้องพัฒนาภายในประเทศโดยพัฒนาจากที่เป็นประเทศเกษตรกรรมให้กลายเป็นประเทศอุตสาหกรรม โดยเริ่มจากแผนพัฒนาเศรษฐกิจ 5 ปีของประเทศของรัฐบาล ปาร์ค จองฮีที่เป็นเอกลักษณ์ที่สำคัญของประเทศสาธารณรัฐเกาหลี โดยถือว่าการปกครองกับเรื่องเศรษฐกิจภายในประเทศเป็นเรื่องที่มีความเกี่ยวพันกันจนไม่สามารถแยกออกจากกันได้ จึงทำให้ประเทศสาธารณรัฐเกาหลีมีการพัฒนาประเทศได้อย่างรวดเร็วนั่นเอง

หลังจากนั้น ประเทศสาธารณรัฐเกาหลีก็ได้พัฒนาประเทศจนกลายเป็นประเทศที่มีความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจอันดับต้นๆ ของโลก ด้วยการพัฒนาทางด้านอุตสาหกรรมอย่างก้าวกระโดดนั่นเอง ส่วนด้านเศรษฐกิจของประเทศไทยนั้น รายได้ส่วนใหญ่ของประเทศมาจากการส่งออกและด้านการท่องเที่ยว ซึ่งชาวเกาหลีก็ได้เดินทางท่องเที่ยวในประเทศไทยเพิ่มมากขึ้น ด้วยเหตุนี้จึงทำให้เกิดการอพยพมาอยู่ในประเทศไทยของชาวเกาหลี

ในมุมมองของประเทศเกาหลี ชาวเกาหลีในประเทศไทย นอกจากจะสามารถพัฒนาและขยายแหล่งทรัพยากรบุคคลแล้ว ยังจะช่วยประชาสัมพันธ์ประเทศสาธารณรัฐเกาหลีและยกฐานะขึ้นในระดับสากล ทั้งยังสามารถสร้างพันธมิตรที่เป็นชาวเกาหลีด้วยกันในการบุกเบิกตลาดต่างประเทศ ก่อตั้งช่องทางการค้า รวมถึงสามารถคาดหวังถึงกระแสเงินเข้าจากการลงทุนของประเทศแม่ (Hong Gu : <http://blog.naver.com/PostView.nhn?blogId=leekiza&logNo=100195467298>) ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ชาวเกาหลีจึงได้อพยพมายังประเทศไทยนั่นเอง

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยสำคัญที่ทำให้ชาวเกาหลีอพยพมายังประเทศไทย
2. เพื่อศึกษาเกี่ยวกับการใช้ชีวิตของชาวเกาหลีในประเทศไทย และศึกษาเกี่ยวกับแนวโน้มการพักอาศัยในอนาคตของชาวเกาหลี

3. ขอบเขตของการศึกษา

ศึกษาเฉพาะชาวเกาหลีที่พักอาศัยในประเทศไทยเท่านั้น

4. วิธีดำเนินงานวิจัย

1. รวบรวมข้อมูลเกี่ยวข้องกับคนเกาหลี ลักษณะการทำงานของคนเกาหลี รวมไปถึงการทำงานในประเทศไทย ทั้งข้อมูลจากหนังสือ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ อินเทอร์เน็ต
2. นำข้อมูลที่ได้มารวบรวมและวิเคราะห์ โดยจัดทำเป็นบทความวิจัย

5. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

1.1 แนวคิดเกี่ยวกับทฤษฎีการย้ายถิ่นระหว่างประเทศ

การย้ายถิ่นระหว่างประเทศ (International Migration) หมายถึง การเคลื่อนย้ายของประชากรจำนวนมากข้ามพรมแดนจากประเทศที่ตนเป็นพลเมืองหรือพำนักอยู่ไปยังประเทศอื่นเพื่อดำรงชีวิตเป็นเวลายาวนาน เพื่อกระทำกิจกรรมที่ได้รับค่าตอบแทน โดยปกติหลักสากลจะกำหนดว่าการดำรงชีวิตในอีกที่หนึ่งเป็นเวลานาน 1 ปี นับเป็นการย้ายถิ่น (International Trarul Regulation) (สุภางค์ จันทวานิช และคณะ 2541 :

6)

กลุ่มเศรษฐศาสตร์นีโอคลาสสิกอธิบายว่า มนุษย์ตัดสินใจย้ายถิ่นด้วยเหตุผลทางเศรษฐกิจ ดังนั้น ผู้ย้ายถิ่นจึงเป็นผู้ย้ายถิ่นทางเศรษฐกิจ ปัจจัยดึงดูดที่สำคัญทำให้มนุษย์ย้ายถิ่น ได้แก่ค่าจ้างที่สูงขึ้นและโอกาสการได้งานทำ นอกจากอัตราค่าจ้างแล้ว ยังได้เสนอว่าการเลือกเดินทางไปประเทศใดขึ้นอยู่กับความแตกต่างระหว่างผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติ (GNP) ของประเทศต้นทางและ GNP ของประเทศผู้รับแรงงานอีกด้วย ตัวแปรที่ส่งผลต่อการย้ายถิ่นเพื่อทำงานยังรวมถึงค่าใช้จ่ายในการเดินทางและประเภทของงานที่จะทำ

การย้ายถิ่นเป็นการเคลื่อนย้ายประชากรจากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่ง โดยการย้ายถิ่นของประชากรนั้นมีปัจจัยที่ทำให้เกิดการย้ายถิ่นขึ้น โดยพิจารณาจากแนวคิดที่นักประชากรศาสตร์ได้ใช้มองการอพยพย้ายถิ่นของมนุษย์ ซึ่งคือปัจจัยดูดและปัจจัยผลัก (Push-Pull Factors) (สุณี นิตราคม, 2523 : 38 – 48)

1.2 ปัจจัยผลักดันจากประเทศที่แรงงานเคลื่อนย้ายออก

สาเหตุสำคัญที่ทำให้แรงงานเคลื่อนย้ายออกจากประเทศบ้านเกิดของตนเอง ได้แก่

1.2.1 อัตราการว่างงาน (Unemployment) อยู่ในอัตราสูงและการทำงานต่ำระดับ(Underemployment) แรงงานส่วนเกินที่เกิดจากการว่างงานและการทำงานต่ำระดับในประเทศนั้น เป็นผลมาจากการไม่สามารถหางานทำที่ตรงกับความรู้ความสามารถของตนเอง ขณะที่แรงงานบางส่วนมีความพยายามที่จะหางานทำในประเทศระยะเวลาหนึ่ง แต่ถ้าเขาไม่สามารถหางานที่ตรงกับความต้องการได้แล้ว ทำให้แรงงานส่วนหนึ่งมีแนวโน้มอย่างมากที่จะเคลื่อนย้ายออกไปสู่ต่างประเทศ

1.2.2 ระดับค่าจ้างที่ต่ำกว่าเมื่อเทียบกับต่างประเทศ และอาชีพที่มีลักษณะเดียวกันถ้าเปรียบเทียบกันในเรื่องค่าจ้างหรือเงินเดือนที่ได้รับขณะทำงานในประเทศ โอกาสการเคลื่อนย้ายแรงงานไปต่างประเทศย่อมมีมากกว่าถ้าค่าจ้างและเงินเดือนในต่างประเทศมีอัตราค่าจ้างที่สูงกว่า

1.2.3 การขาดสิ่งจูงใจสำหรับความก้าวหน้าในอาชีพ แรงงานที่มีความรู้ความชำนาญสูงแต่ไม่สามารถมีโอกาสก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่ของตนเอง ย่อมเกิดความรู้สึกอยากเคลื่อนย้ายไปทำงานในต่างประเทศ นอกจากนี้สิ่งจูงใจ ซึ่งได้แก่ ความก้าวหน้าในอาชีพก็เป็นอีกประการหนึ่งที่ทำให้แรงงานกลุ่มนี้ต้องการเคลื่อนย้ายไปทำงานยังต่างประเทศ

1.2.4 นโยบายกำลังคนที่ไม่เหมาะสม การวางแผนกำลังคนที่เหมาะสมทำให้เกิดการพัฒนาไปตามระบบของงานแต่ละขณะที่ประเทศด้อยพัฒนาไม่มีการวางแผนพัฒนากำลังคน ทำให้ขาดความรู้ความสมดุระหว่างงานกับบุคลากร เป็นเหตุให้กำลังแรงงานบางส่วนอาจ

กลายเป็นแรงงานส่วนเกินได้ แต่ขณะเดียวกันบางประเทศอาจต้องการกำลังคนที่เป็นส่วนเกินนี้ ทำให้คนดังกล่าวต้องการเคลื่อนย้ายออกไปนอกประเทศได้

1.2.5 ปัจจัยทางสังคมและการเมือง แรงงานบางส่วนอาจต้องการอพยพเคลื่อนย้ายไปต่างประเทศ เป็นเพราะไม่พอใจในสภาพสังคมและการเมืองที่เป็นอยู่อันเนื่องมาจากความวุ่นวายและความแตกต่างของกลุ่มการเมืองในประเทศ

1.3 ปัจจัยดึงดูดในประเทศที่แรงงานเคลื่อนย้ายเข้า

สาเหตุดึงดูดให้แรงงานเคลื่อนย้ายจากประเทศบ้านเกิดเข้าสู่ประเทศใดประเทศหนึ่งได้แก่

1.3.1 ระดับค่าจ้างและเงินเดือนที่สูงกว่าในประเทศบ้านเกิดของแรงงาน สิ่งจูงใจทางเศรษฐกิจที่สำคัญของแรงงาน ได้แก่ ระดับค่าจ้างและเงินเดือน ถ้าแรงงานในอาชีพต่างๆ พบว่าแรงงานประเภทเดียวกันกับเขาในต่างประเทศนั้นมีระดับค่าจ้างหรือเงินเดือนที่สูงกว่ามาก ก็จะเป็นสิ่งดึงดูดใจให้แรงงานเหล่านี้ต้องการอพยพเคลื่อนย้ายออกไปทำงานยังถิ่นใหม่ได้

1.3.2 การขาดแคลนกำลังคนในบางสาขา ถ้าหากมีการเผยแพร่ข่าวสารความรู้เกี่ยวกับตลาดแรงงาน ทำให้แรงงานในต่างประเทศได้ทราบถึงประเภทแรงงานที่ขาดแคลนเหล่านี้ได้เป็นอย่างดี

1.3.3 โอกาสสำหรับความก้าวหน้าในอาชีพ ประเทศที่พัฒนาแล้วย่อมมีสิ่งที่น่าสนใจ ความสะดวกแก่การปฏิบัติงานได้เป็นอย่างดี ประกอบกับการวางแผนพัฒนาบุคลากรที่ยุติธรรมย่อมเป็นสิ่งที่พึงปรารถนาของแรงงาน โดยทั่วไปอยู่แล้วและสภาพนี้เองจะเป็น

สิ่งดึงดูดใจให้แรงงานที่มีความรู้ความชำนาญจากประเทศด้อยพัฒนา เคลื่อนย้ายไปทำงานในต่างประเทศเพื่อโอกาสก้าวหน้าในอาชีพของตนเอง

2. แนวคิดเกี่ยวกับอุปนิสัยของชาวเกาหลี

นักจิตวิทยาที่วิเคราะห์คุณลักษณะในแง่ปัจเจกชนนิยมอธิบายว่า คนเกาหลีส่วนใหญ่จะยึดแนวทางการดำเนินชีวิตตามลัทธิขงจื้อที่เน้นรูปแบบที่มองเห็นได้(รูปแบบภายนอก) โดยทำตัวเป็นคนสุภาพ ยึดรูปลักษณ์ที่เป็นทางการและชอบรักษาหน้าให้ดูดีเสมอ ผู้ชายจะมีบุคลิกโดดเด่นมีอำนาจเหนือ ในขณะที่ผู้หญิงมักจะยอมตามและอดทนอดกลั้น (ตำรา ฐานดี, 2532 : 248-249)

ต่อมา ชาวเกาหลีติดต่อกับชาวต่างชาติมากขึ้น เช่น ร่วมรบกับทหารต่างประเทศในสงครามเกาหลี การออกไปศึกษาต่อ ณ ต่างประเทศ อีกทั้งวัฒนธรรมของชาติตะวันตกที่หลั่งไหลเข้าไปในช่วงหลังของศตวรรษที่ 20 ทำให้วิถีปฏิบัติตามลัทธิขงจื้อลดความสำคัญลงไปมาก คนเกาหลีได้เปลี่ยนมายอมรับความเป็นตัวตนของตัวเอง ชอบความเป็นอิสระ เชื่อมั่นในตัวเองและชอบเอาชนะหรือต้องการเป็นหนึ่งเหนือคนอื่นและเหนือคนทั้งโลก ทำให้คนเกาหลีเป็นชนชาติที่มีความเชื่อมั่นในตัวเองสูงมาก บางครั้งสูงจนเกินไป เป็นคนคิดการใหญ่ มีความมุ่งมั่น ทำงานหนักและอดทนเพื่อให้ได้รับผลสัมฤทธิ์ในระดับสูง ในขณะเดียวกัน บุคลิกภาพแบบนี้ก่อให้เกิดการแสดงออกในรูปแบบของความดีร้าย เอาแต่ใจตัวเอง ใจร้อนและเอาแต่ใจโดยไม่คำนึงถึงความรู้สึกของคนอื่น

ข้อสังเกตของบุคลิกภาพของคนเกาหลีที่แสดงออกในชีวิตประจำวันในสังคม
เกาหลีปัจจุบันมีดังนี้

- การโทรศัพท์ กรณีที่มีคนกำลังโทรศัพท์อยู่และมีคนรอคิวตามตู้โทรศัพท์สาธารณะ หากคนที่กำลังพูดหยุดหรือหยุดเพิ่ม จะถูกคนอื่นรอกับตู้จับไปให้ออกไปหรือไม่ก็แสดงอาการไม่พอใจอย่างออกนอกหน้า
- การขับรถ หากขับรถช้าหรือขับผิดเลน รถคันหลังจะกดแตรหรือตะโกนด่าด้วยถ้อยคำหยาบคาย
- ในร้านอาหาร หากรับประทานอาหารเช้าหรือนาน คนเสิร์ฟจะกระแทกประตูห้องหรือวางจานอาหารเสียงดังโครมคราม ส่วนลูกค้าที่กำลังรอคิวจะจ้องหน้าเสมือนไปออกจากร้านไป ยกเว้นในภัตตาคารขนาดใหญ่ที่จัดแบ่งห้องส่วนตัวและมีบริการรับใช้
- รถแท็กซี่ แม้จะโบกแท็กซี่ก่อน คนอื่นที่รอจะรีบแย่งขึ้นรถก่อนหรือต้องนั่งร่วมกับผู้โดยสารอื่นในคนเดียวกันแต่ต้องจ่ายค่าโดยสารในอัตราที่นั่งคนเดียว
- การรับประทานอาหารเช้า คนเกาหลีจะใช้เวลารับประทานอาหารเพียง 5 นาทีและจะรีบลุกไปทำธุระ ซึ่งจะเป็นเช่นเดียวกับการทำงานหรือตัดสินใจทำอะไร มักจะรีบร้อน

6. เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ ได้เรียบเรียงหนังสือเรื่อง “Country Profile เกาหลีใต้” ซึ่งได้เรียบเรียงข้อมูลเกี่ยวกับประเทศเกาหลีใต้ โดยเน้นไปในเรื่องของเศรษฐกิจเป็นหลัก จากข้อมูลได้แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์อันดีงามของทั้งสองประเทศ โดยเริ่มมาตั้งแต่ในอดีตที่ไทยได้เข้าช่วยเหลือประเทศเกาหลีหลังจากเกิดสงครามเกาหลีขึ้น ถึงแม้ว่าจะประสบกับปัญหา แต่ประเทศเกาหลีก็สามารถฟื้นฟูก้าวขึ้นมาจนสามารถกลายเป็น 1 ในสมาชิกกลุ่มประเทศที่พัฒนาแล้ว (OECD) ในปี 1996 แม้จะประสบกับวิกฤตทางเศรษฐกิจในปี 1997 เช่นเดียวกับนานาประเทศในทวีปก็ตาม จึงทำให้ประเทศเกาหลีได้นำบทเรียนจากวิกฤตการณ์ครั้งนี้มาปรับตัวและแก้ไขภายในประเทศจนเกิดเป็นกลุ่มธุรกิจขนาดใหญ่อย่างแชโบลขึ้นและหันมาใช้มาตรการที่อิงตลาดมากขึ้น รวมไปถึงเปิดเสรีทางการค้าระหว่างประเทศมากขึ้นอีกด้วย ด้วยนโยบายเหล่านี้จึงทำให้ประเทศเกาหลีสามารถกลับมาเป็น 1 ในประเทศผู้นำทางเศรษฐกิจของโลกอีกครั้ง

สุพจน์ บุรพทศลศรี (2529) ได้เขียนหนังสือเรื่อง “ประชากรศาสตร์” ขึ้น โดยได้กล่าวถึงทฤษฎีและแนวความคิดการย้ายถิ่นที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ ผู้ที่ย้ายถิ่นส่วนใหญ่จะอยู่ในวัยแรงงาน ซึ่งคือช่วงอายุ 15-24 ปี การย้ายถิ่นในช่วงที่อายุน้อยจะทำให้ระยะเวลาที่อยู่อาศัยในเขตเมืองนั้นยาวนานยิ่งขึ้น ปัจจัยสำคัญที่ทำให้เกิดการย้ายถิ่นคือเรื่องรายได้ โดยคาดหวังรายได้มากกว่าที่เดิม ปฏิกริยาของตัวแปร 2 ตัวที่ทำให้เกิดการย้ายถิ่นคือความแตกต่างของรายได้จริงและโอกาสของการได้งานทำในเขตเมือง

อีกทั้งยังได้เอ่ยถึงทฤษฎีและแนวความคิดที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยทางด้านสังคมและจิตวิทยาโดยเสนอทฤษฎีของ Janis And Mam ที่อธิบายการย้ายถิ่นของมนุษย์ว่าเป็นปัจจัย

ส่วนบุคคลซึ่งเป็นลักษณะเฉพาะตัว โดยให้เหตุผลว่าการย้ายถิ่นของบุคคลมักจะนำไปปัจจัยทางด้านภูมิศาสตร์และเศรษฐกิจมาเป็นปัจจัยจุดและผลักให้เกิดการย้ายถิ่น โดยการตัดสินใจย้ายถิ่นนั้นผู้ย้ายถิ่นจะต้องประเมินถึงความเป็นได้เสียก่อน ซึ่งแต่ละคนก็จะมีเหตุผลส่วนบุคคล ไม่ว่าจะเป็นความกังวลเกี่ยวกับวัฒนธรรมใหม่ๆ ที่แตกต่างจากเดิม การเป็นห่วงครอบครัวและผูกพันต่อสังคมที่อาศัยเดิม หรือกระทั่งหวาดกลัวกับปัญหาที่เกิดขึ้น หลังจากย้ายถิ่นไปแล้ว รวมไปถึงภัยธรรมชาติและทางการเมือง จึงทำให้การตัดสินใจในการย้ายถิ่นนั้นจึงเป็นเรื่องของส่วนบุคคลนั่นเอง

ดำรง ฐานดี (2532) ได้เขียนหนังสือเรื่อง “สังคมและวัฒนธรรมของเกาหลี” ได้กล่าวไว้ถึงคนเกาหลีในสายตาของชาวต่างประเทศไว้ว่า ในอดีต คนเกาหลีเป็นคนป่าเถื่อน และต้องสวามิภักดิ์ต่อคนจีน ในสายตาของชาวญี่ปุ่นมองว่าคนเกาหลีเป็นคน โง่เขลา อ่อนแอและต้องเป็นทาสของคนญี่ปุ่น แต่หลังจากที่ได้รับอิทธิพลจากชาวตะวันตก คนเกาหลีก็ได้รับวัฒนธรรมต่างๆเข้ามาในประเทศ รวมไปถึงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเข้ามาใช้ในชีวิตประจำวัน แม้จะมีคนต่อต้านก็ตาม โดยทัศนคติของชาวต่างชาติที่มีต่อคนเกาหลีนั้นจะออกไปทางด้านลบซึ่งคือคนเกาหลีโง่เขลาและจงเกลียดจงชังประเทศจีนและญี่ปุ่นเป็นอย่างมาก นอกจากนี้ยังได้เอ่ยถึงอุปนิสัยของคนเกาหลีในสมัยก่อนว่าเป็นคนที่มีบุคลิกง่ายๆ ชอบทำตามคำสั่ง ชอบการละเล่นและพักผ่อนหย่อนใจที่สุด แต่หลังจากเผชิญกับสงครามทั้งสงครามโลกและสงครามเกาหลีจึงทำให้คนเกาหลีเปลี่ยนแปลงลักษณะนิสัยของตัวเองกลายเป็นคนขยัน จริงจังกับการทำงาน ปากกับใจตรงกัน ความเป็นชาตินิยมสูง เพื่อให้ประเทศชาติพัฒนาได้

ผจงจิตต์ อธิคมนันท์ (2543) ได้เขียนหนังสือเรื่อง “สังคมและวัฒนธรรมของ ไทย” ได้กล่าวไว้ว่า สังคมไทยในอดีตเป็นสังคมที่มีระบบความเชื่อเกี่ยวกับผีบรรพบุรุษ มีการยกย่องสตรีที่ปรากฏให้เห็นในการเรียกแหล่งธรรมชาติที่มีความสำคัญให้เป็น “แม่” เช่น แม่น้ำ แม่โพสพ แม่ธรณี เป็นต้น นอกจากนี้สังคมไทยจะถือฝ่ายหญิงเป็นใหญ่ ใน ประเพณีแต่งงานมักทำที่บ้านฝ่ายหญิงนั่นเอง อีกทั้งสังคมไทยยังมีการแบ่งเป็นชนชั้น โดย จะแบ่งเป็นกลุ่มชนชั้นสูงและกลุ่มสามัญชน แต่ในปัจจุบัน สังคมไทยได้เปลี่ยนมาจัดเป็น 3 กลุ่มใหญ่ตามกระแสโลกาภิวัตน์ที่เปลี่ยนไปซึ่งก็คือ กลุ่มชนชั้นสูง ชั้นกลางและชั้นต่ำ ตามอำนาจทางเศรษฐกิจและการศึกษาเข้ามาเป็นตัวกำหนด

นอกจากนี้ยังได้กล่าวถึงเอกลักษณ์ของไทยที่เป็นพื้นฐานให้กับเอกลักษณ์อื่น ได้แก่ ชาติ ศาสนาและพระมหากษัตริย์ ซึ่งพื้นฐานเหล่านี้เป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นถึงความ เป็นคนไทยที่มีความคิดเป็นอิสระเสรี มีความเป็นปึกแผ่น มีสำนึกร่วมกันโดยการมีสถาบัน เป็นหลักยึดเหนี่ยวซึ่งก็คือพระมหากษัตริย์ที่เป็นพื้นฐานของเอกลักษณ์ของไทย ยังได้ กล่าวถึงลักษณะนิสัยของคนไทยที่มีความอดทนอดกลั้น รู้จักสานประโยชน์ รู้จักผ่อนปรน เรื่องร้ายให้เบาลง รู้จักที่จะประนีประนอม รักสันโดษ ไม่มีความทะเยอทะยาน รู้สึกพอใจ กับสิ่งที่ตนเองเป็นอยู่ จึงทำให้คนไทยเป็นคนใจดีและมองโลกในแง่ดี มีจิตใจ เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่และเป็นมิตรกับทุกคน

กองเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (2556) ได้รวบรวมหนังสือเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่าง ประเทศของเกาหลีกับประเทศไทยไว้ โดยแบ่งเป็นความสัมพันธ์ทางการเมือง โดย ประเทศเกาหลีใต้ได้มีกลไกความร่วมมือกับประเทศไทยทั้งในระดับภูมิภาคและระดับทวิ ภาติ นอกจากนี้พระบรมวงศานุวงศ์ของไทยก็ได้เสด็จเยือนเกาหลีใต้อยู่บ่อยครั้งจึงแสดง

ให้เห็นถึงความสัมพันธ์อันดีระหว่างสองประเทศ ในด้านความสัมพันธ์ด้านความมั่นคง ไทยได้ส่งทหารเข้าร่วมกองกำลังสหประชาชาติในปี 2493-2496 เพื่อช่วยเกาหลีใต้จากสงครามเกาหลี ส่วนในความสัมพันธ์ด้านเศรษฐกิจ ไทยกับเกาหลีก็ได้มีการจัดทำความตกลงทางด้านเศรษฐกิจขึ้น ไม่ว่าจะเป็นความตกลงทางการค้าซึ่งลงนามเมื่อพ.ศ.2504 รวมไปถึงความสัมพันธ์ทั้งภาครัฐและเอกชน โดยเกาหลีได้เข้ามาลงทุนในไทยเป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะด้านโลหะและเครื่องจักร รวมไปถึงผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์ เครื่องใช้ไฟฟ้า เคมีภัณฑ์และกระดาษ นอกจากนี้ยังมีแรงงานไทยที่เดินทางเข้าไปในเกาหลีได้เพิ่มขึ้น โดยผ่านระบบ Employment Permit System: EPS ซึ่งเป็นระบบของรัฐบาลเกาหลีใต้ที่ช่วยจำกัดการเข้ามาของแรงงานและทำให้ถูกกฎหมายมากขึ้น โดยแรงงานที่เข้าไปทำงานในเกาหลีใต้จะเป็นแรงงานในภาคอุตสาหกรรม ก่อสร้างและภาคเกษตรกรรม

อีกทั้งการท่องเที่ยวของชาวเกาหลีในประเทศไทยที่ไทยเป็นไทยเป็นอันดับที่ 3 ของประเทศที่ชาวเกาหลีใต้นิยมเดินทางไปท่องเที่ยว รองจากจีนและญี่ปุ่น นักท่องเที่ยวเกาหลีใต้เดินทางมาไทยในอัตราเพิ่มสูงขึ้นโดยล่าสุดในปี 2555 มีจำนวน 1,169,131 คน กลุ่มสำคัญได้แก่ คู่สมรสใหม่และนักกอล์ฟ แหล่งท่องเที่ยวซึ่งเป็นที่นิยม ได้แก่ กรุงเทพฯ พัทยา และภูเก็ต ซึ่งภูเก็ตเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่คู่แต่งงานชาวเกาหลีใต้นิยมเดินทางมาเป็นลำดับที่ 1 อีกทั้งยังมีความสัมพันธ์ทางด้านวัฒนธรรม ไม่ว่าจะเป็นการศึกษาดูงานของผู้บริหารระดับสูง การสร้างและส่งเสริมความสัมพันธ์ระดับประชาชน ความร่วมมือทางด้านวัฒนธรรม อาทิเช่น วรรณกรรม โบราณคดี จิตรกรรม หัตถกรรม รวมไปถึงศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยจำพวกภาพยนตร์ แฟชั่น ดนตรี เป็นต้น จึงแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์อันดีงามและยืนยาวของทั้งสองประเทศ

7. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงสาเหตุและปัจจัยที่ทำให้คนเกาหลีตัดสินใจมาอาศัยในประเทศไทย
2. ทำให้ทราบถึงการใช้ชีวิตและการปรับตัวของคนเกาหลีในประเทศไทย รวมถึงการใช้เวลาของคนเกาหลีในประเทศ
3. สามารถคาดการณ์แนวโน้มของชาวเกาหลีที่จะอาศัยในประเทศไทยในอนาคตได้

ผลการวิจัย

การศึกษาถึงปัจจัยที่ทำให้ชาวเกาหลีมาพักอาศัยในประเทศไทย เป็นการรวบรวมข้อมูลจากการทำแบบสอบถามกับชาวเกาหลีที่พำนักอยู่ในประเทศไทย โดยทำการเก็บข้อมูลบริเวณมหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์ และ โคเรียนทาวน์ (Korean Town) สุขุมวิท

12

โดยผลการศึกษาแบ่งออกเป็น 5 ส่วน

1. ข้อมูลเบื้องต้นของชาวเกาหลีที่อาศัยอยู่ในประเทศไทย
2. ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อให้ตัดสินใจอพยพมายังประเทศไทย
3. พฤติกรรมการใช้ชีวิต ทักษะคติของชาวเกาหลีที่มีต่อประเทศไทย
4. ปัญหาระหว่างการใช้ชีวิตอยู่ในประเทศไทย
5. แนวโน้มในอนาคตของชาวเกาหลีที่ใช้ชีวิตในประเทศไทย

1. ข้อมูลเบื้องต้นของชาวเกาหลีที่อาศัยอยู่ในประเทศไทย

จากการศึกษาพบว่า ชาวเกาหลีที่มาอาศัยอยู่ในประเทศไทยนั้น จะประกอบอาชีพที่เกี่ยวข้องกับประเทศของตัวเอง ตัวอย่างเช่น อาจารย์สอนภาษาเกาหลี เจ้าของร้านอาหารเกาหลี รวมไปถึงร้านโนแรมบัง (คาราโอเกะของเกาหลี) ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความเป็นชาตินิยมของชาวเกาหลีที่ต้องการรักษาวัฒนธรรมของประเทศ แม้จะอพยพมายังอีกประเทศก็ตาม นอกจากนี้ยังเป็นการเผยแพร่วัฒนธรรมให้กับประเทศอีกด้วย สังคมไทยได้รับเอาวัฒนธรรมของชาวเกาหลีเข้ามา ไม่ว่าจะเป็นภาษา ซึ่งมีการเรียนการสอนในระดับมหาวิทยาลัย อาหารการกิน เครื่องสำอาง สื่อทั้งสิ่งพิมพ์และโทรทัศน์ สังเกตได้การ Korean wave ในไทย จึงทำให้ชาวเกาหลีขยายวัฒนธรรมไปทั่วโลกไม่เพียงแต่ประเทศไทยเท่านั้น

จากกลุ่มตัวอย่างพบว่า ชาวเกาหลีที่มาอาศัยอยู่ในประเทศไทย แต่ละอาชีพก็มีเพศและอายุที่แตกต่างกัน โดยอาชีพอาจารย์สอนภาษาเกาหลี จะพบว่ามีแต่เพศหญิงที่ช่วงอายุตั้งแต่ 26-40 ปี ส่วนเจ้าของที่เกี่ยวกับเกาหลีจะเป็นเพศชายและมีอายุช่วงอายุตั้งแต่ 30-50 ปีขึ้นไป จากการสอบถามพบว่า ยิ่งคนเกาหลีอาศัยอยู่ในประเทศไทยมากเท่าไรก็ยิ่งมีความเข้าใจเกี่ยวกับประเทศไทยและลักษณะนิสัยของคนไทยมากขึ้นเท่านั้น สังเกตได้จากการสัมภาษณ์เจ้าของร้านโนแรมบังอายุเกิน 50 ปีได้ให้ความคิดเห็นและเข้าใจเกี่ยวกับการเมืองของประเทศไทยเป็นอย่างดี รวมไปถึงอาจารย์สอนภาษาไทยในเกาหลีก็เช่นเดียวกัน ก็ได้ให้ความสำคัญเกี่ยวกับการเมืองของไทยว่าเป็นปัญหาที่คล้ายคลึงกับเกาหลีในสมัยก่อน

อีกทั้งการเรียนรู้อาษาไทยเบื้องต้นก็เป็นสิ่งสำคัญสำหรับชาวเกาหลีที่จะมาอาศัยอยู่ในประเทศไทย เนื่องจากประเทศไทยใช้ภาษาไทยเป็นภาษาประจำชาติ จึงทำให้คนเกาหลี

จำเป็นจะต้องเรียนรู้ภาษาไทยที่สามารถใช้ในชีวิตประจำวันได้ จากกลุ่มตัวอย่างที่ได้ทำการสัมภาษณ์พบว่า ถึงแม้ว่าเพิ่งย้ายมาอยู่แค่ 8 เดือนก็ตามแต่ก็สามารถเรียนรู้เข้าง่ายๆ ได้ เช่นคำว่า สวัสดี ขอบคุณ ห้องน้ำอยู่ไหน กินข้าวหรือยัง เป็นต้นได้ และยังอยู่เป็นเวลานานก็สามารถเข้าใจภาษาไทยได้ตามระยะเวลาที่อยู่ เช่นเดียวกันคนเกาหลีที่เรียนภาษาไทยก็สามารถอ่านออกและเขียนภาษาไทยได้ แต่บางคนก็ไม่สามารถที่จะเข้าใจภาษาไทยได้ เนื่องจากลักษณะการเรียงคำไม่เหมือนกันและภาษาไทยค่อนข้างยาก มีการผันวรรณยุกต์ จึงทำให้ยากที่จะเข้าใจ

นอกจากนี้ยังมีนักศึกษาจากมหาวิทยาลัยจากประเทศเกาหลีที่มาแลกเปลี่ยนภาษาไทยในมหาวิทยาลัยในประเทศไทย ซึ่งนักศึกษาเหล่านี้เรียนรู้ภาษาไทยได้เป็นอย่างดี ไม่แม้แต่ภาษาที่ใช้ในชีวิตประจำวันเท่านั้น ยังสามารถอ่านออกและเขียนภาษาไทยได้ จากการเข้ามาของนักศึกษาเกาหลีแสดงให้เห็นว่าประเทศเกาหลีก็มีความสนใจในประเทศไทย เช่นเดียวกัน โดยได้มีการสอนภาษาไทยในระดับมหาวิทยาลัยเช่นเดียวกับประเทศไทย

2. ปัจจัยที่ส่งผลให้ตัดสินใจอพยพมายังประเทศไทย

จากการศึกษาพบว่า ชาวเกาหลีที่ตัดสินใจอพยพมายังประเทศไทยจะรู้จักประเทศไทย เพราะว่าเป็นเมืองที่น่าท่องเที่ยว คนไทยมีจิตใจดี ยิ้มแย้มแจ่มใส เป็นเมืองแห่งรอยยิ้ม แม้ว่าภาพลักษณ์ที่ได้ยินมา ประเทศไทยจะเป็นประเทศที่ดูยากจนก็ตาม แต่เมื่อมาท่องเที่ยวในประเทศไทยก็พบว่าประเทศไทยเป็นประเทศที่น่าอยู่อาศัย และเป็นหนึ่งในสาเหตุที่ทำให้ตัดสินใจอพยพมายังประเทศไทย อีกสาเหตุหนึ่งทำให้ชาวเกาหลีนั้นตัดสินใจมาก็คือเพราะความสัมพันธ์อันดีระหว่างคนเกาหลีกับคนไทยที่มีมาตั้งแต่ใน

สมัยก่อนตั้งแต่ช่วงหลังสงครามเกาหลีที่ประเทศไทยส่งทหารไปช่วยรบกับเกาหลีเหนือจึงทำให้ชาวเกาหลีสะดวกใจที่จะย้ายมาอยู่ในประเทศไทย

ดังนั้น หากนำสาเหตุดังกล่าวมาวิเคราะห์ตามแนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยที่ทำให้ประชากรเกิดการย้ายถิ่นข้ามประเทศที่มีอิทธิพลมาจากปัจจัยดูดและปัจจัยผลัก (Push-Pull Factors) ที่ใช้มองการอพยพย้ายถิ่นของมนุษย์ตามหลักประชากรศาสตร์ จึงทำให้ปัจจัยดึงดูดที่ทำให้คนเกาหลีตัดสินใจมายังประเทศไทยคือสถานที่ท่องเที่ยวของประเทศไทยนั่นเอง

จากการสัมภาษณ์คนเกาหลีทั้งชายและหญิง ทุกคนรู้จักประเทศจากการท่องเที่ยวที่เป็นอันดับต้นๆที่ชาวเกาหลีจะตัดสินใจมาท่องเที่ยวเพื่อพักผ่อน เป็นเพราะประเทศไทยมีสถานที่ท่องเที่ยวที่สวยงามเป็นอย่างมาก ไม่ว่าจะเป็นในกรุงเทพมหานครอย่างถนนข้าวสาร ทะเลทางภาคใต้ของประเทศอย่างภูเก็ต รวมไปถึงวัดวาอารามซึ่งเป็นหนึ่งเอกลักษณ์ของประเทศไทย เนื่องจากว่าประเทศไทยเป็นเมืองที่มีพระพุทธเป็นศาสนาหลักด้วยแล้ว จึงทำให้ชาวเกาหลีให้ความสนใจประเทศไทยเป็นอย่างมาก

อีกทั้งการท่องเที่ยวของชาวเกาหลีในประเทศไทยที่ประเทศไทยเป็นอันดับที่ 3 ของประเทศที่ชาวเกาหลีได้นิยมเดินทางไปท่องเที่ยว รองจากจีนและญี่ปุ่น นักท่องเที่ยวเกาหลีได้เดินทางมาไทยในอัตราเพิ่มสูงขึ้นโดยล่าสุดในปี 2555 มีจำนวน 1,169,131 คน (กองเอเชียตะวันออก 4, 2556) และในปัจจุบัน นักท่องเที่ยวชาวเกาหลีก็นิยมมาเที่ยวยังประเทศไทยมากขึ้นเรื่อยๆ เห็นได้จากการสร้างโคเรียนทาวน์ (Korean Town) ที่ซอยสุขุมวิท 12 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าประเทศเกาหลีมีการขยายทางวัฒนธรรมมายังประเทศไทยจนกลายเป็นชุมชนที่อยู่ใจกลางเมือง

ยังรวมไปถึงลักษณะนิสัยของคนไทยก็เป็นปัจจัยดึงดูดที่ทำให้ชาวเกาหลีมีการอพยพมายังประเทศไทยมากขึ้นด้วย เพราะด้วยความเป็นไทยที่เป็นเสน่ห์และเอกลักษณ์ของประเทศไทย ไม่ว่าจะเป็นนิสัยของคนไทยที่ใจดี ง่ายๆ สบาย ไม่เคร่งครัดเท่ากับประเทศเกาหลีที่มีการแข่งขันกันอยู่ตลอดเวลา การทำงานก็มีแต่ความตึงเครียดไม่ถ้อยที่ถ้อยอาศัยเหมือนกับคนไทย

นอกจากด้านการท่องเที่ยวที่หลากหลายของประเทศไทยที่ทำให้ดึงดูดนักท่องเที่ยวเกาหลีให้เข้ามา ไม่ว่าจะเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่สวยงาม อาหารผลไม้หลากหลาย อากาศสภาพแวดล้อมที่อบอุ่น รวมไปถึงราคาสินค้าที่ราคาไม่แพงจึงเป็นอีกปัจจัยสำคัญที่ทำให้ชาวเกาหลีอพยพมายังประเทศไทย ก็เป็นเพราะค่าครองชีพที่ไทยมีราคาไม่แพงและสามารถอยู่ได้อย่างสะดวกสบาย

ปัจจัยด้านเศรษฐกิจก็เป็นอีกหนึ่งในสาเหตุหลักที่ทำให้คนเกาหลีตัดสินใจมาอยู่อาศัยภายในประเทศไทย จากการสัมภาษณ์รายได้ส่วนใหญ่ของคนเกาหลีอยู่ที่ 30,000 บาทขึ้นไป ตัวอย่างเช่น อาจารย์ในระดับมหาวิทยาลัยในไทยจะมีเงินเดือนประมาณ 30,001-40,000 บาท รวมไปถึงเจ้าของร้านในโคเรียนทาวน์ที่มีรายได้ต่อเดือนสูงเกิน 50,000 บาท ด้วยเหตุนี้จึงเป็นอีกหนึ่งสาเหตุที่ทำให้ชาวเกาหลีตัดสินใจมายังประเทศไทยเพราะปัจจัยทางรายได้ แม้รายได้ต่อเดือนของไทยจะน้อยกว่าที่เกาหลีแต่เพราะค่าครองชีพในไทยถูกกว่าจึงเป็นปัจจัยที่ทำให้คนเกาหลีส่วนหนึ่งอพยพมาอาศัยอยู่ในประเทศไทย

3. ทักษะคติของชาวเกาหลีที่มีต่อประเทศไทยและพฤติกรรมการใช้ชีวิตของชาวเกาหลี

ทัศนคติที่ชาวเกาหลีมีต่อประเทศไทยนั้น ในตอนแรกก่อนเกิดการอพยพนั้น คนเกาหลีคิดว่าประเทศไทยเป็นประเทศที่ล้าหลัง ไม่เจริญเท่ากับประเทศของตัวเองซึ่งเป็นหนึ่งใน

ข้อวิพากษ์ที่ชาวเกาหลีมีต่อประเทศไทย โดยกล่าวว่า คนไทยเป็นคนขี้เกียจ ตัดสินใจช้าแม้แต่ไอ้เอ๋ ชอบความสบาย รักความสนุกสนาน ไม่มีความมุ่งมั่นทำสิ่งใดอย่างจริงจัง ไม่มีเป้าหมายในการทำงานและเป็นสังคมที่ขาดระเบียบวินัย อีกทั้งจะเดือนคนเกาหลีด้วยกันเองว่า คนไทยไม่น่าคบและควรจะมาแสวงหาผลประโยชน์จากคนไทยและเมืองไทยให้มากๆ (ดำรง ฐานดี, 2534 : 276) แต่หลังจากที่ชาวเกาหลีได้อพยพมายังประเทศไทยนั้นก็ได้เปลี่ยนทัศนคติที่มีต่อประเทศไทยไป โดยกล่าวว่าคนไทยใจดี มีน้ำใจ เป็นมิตรกับทุกคนและขี้มก่ง อีกทั้งสถานที่ท่องเที่ยวของประเทศไทยก็สวยงามเป็นอย่างมาก แต่ในปัจจุบันนั้นลักษณะส่วนตัวของคนไทยก็เริ่มเปลี่ยนไปจากแต่ก่อนที่พูดเบาๆ ก็เปลี่ยนมาพูดเสียงดังมากขึ้น กลายเป็นคนใจร้อน ซึ่งเกิดมาจากกระแสโลกาภิวัตน์ที่เปลี่ยนไป การพัฒนาของเทคโนโลยีทำให้ลักษณะนิสัยเปลี่ยนไปตาม

1 ในนักศึกษาเกาหลีที่เรียนภาษาไทยมีความคิดเกี่ยวกับการที่ชาวเกาหลีส่วนมากยังมีทัศนคติด้านลบกับประเทศไทยอยู่ ซึ่งในความเป็นจริงนั้น คนไทยส่วนน้อยเท่านั้นที่เป็นอย่างนั้น ส่วนมากคนไทยเป็นคนใจดีและมีน้ำใจ จึงไม่อยากจะให้มีทัศนคติเชิงลบกับคนไทยเกิดขึ้น

พฤติกรรมการใช้ชีวิตของชาวเกาหลี ไม่ว่าจะเป็นหลังเลิกเรียนหรือทำงานก็จะใช้เวลาว่างกับการพักผ่อนหย่อนใจ ไม่ว่าจะเป็นอ่านหนังสือ ฟังเพลง เดินเล่น ออกกำลังกาย รวมไปถึงออกไปท่องเที่ยวพบปะกับคนเกาหลีด้วยกันเอง ทั้งเพศชายและเพศหญิง นอกจากนี้ยังมีสมาคมคนเกาหลีในประเทศไทยด้วย จึงทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันและกันของชาวเกาหลีที่อยู่ในไทยขึ้น สังเกตได้จากการจัดกีฬาเชื่อมความสัมพันธ์ของชาวเกาหลีที่จัดขึ้นนั่นเอง

แต่ถึงแม้ว่าจะมีสมาคมชาวเกาหลีในประเทศไทยก็ตาม แต่จากการสอบถามพบว่าชาวเกาหลีทั้งเพศชายและหญิงที่ทำการสัมภาษณ์ไม่ได้เข้าร่วมกับทางสมาคมเพราะไม่สะดวกในการเดินทาง เนื่องจากอยู่ในกรุงเทพมหานครและมีความยุ่งยากในการเข้าร่วม อีกทั้งในประเทศไทยมีชาวเกาหลีอยู่เป็นจำนวนมากจึงไม่มีความจำเป็นที่จะเข้าร่วม

นอกจากการใช้เวลาว่างเพื่อพักผ่อนแล้ว ชาวเกาหลียังนิยมไปเที่ยวในเมืองไทยอีกด้วย เนื่องจากอากาศในประเทศไทยที่ไม่หนาวแบบประเทศเกาหลี และมีสถานที่ท่องเที่ยวมากมายจึงทำให้คนเกาหลีนิยมหาวันหยุดยาวเพื่อไปเที่ยว จากการสอบถามพบว่าผู้ชายเกาหลีในช่วงอายุ 25-30 ปียังมีการไปเที่ยวกลับของไทยเพื่อพบปะกับเพื่อนชาวเกาหลีหลังเลิกงานอีกด้วย

4. ปัญหาระหว่างการใช้ชีวิตอยู่ในประเทศไทย

ปัญหาหลักที่สำคัญสำหรับชาวต่างชาติที่อาศัยอยู่ในประเทศไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งชาวเกาหลี คือ ปัญหาเรื่องภาษา เนื่องจากชาวเกาหลีมีภาษาประจำชาติที่ใช้เป็นของตัวเองจึงเป็นเรื่องที่เป็นปัญหาเมื่อต้องอาศัยในประเทศไทยที่ใช้ภาษาไทยนั่นเอง ด้วยความแตกต่างทางด้านภาษาเช่นนี้จึงทำให้ชาวเกาหลีควรต้องเรียนรู้ภาษาไทยอย่างง่ายที่สามารถใช้ในชีวิตประจำวันได้นั่นเอง จากการวิจัยพบว่า ชาวเกาหลีส่วนมากสามารถเข้าใจภาษาไทยอย่างง่ายๆ เช่นคำว่า สวัสดี ขอขอบคุณ ห้องน้ำอยู่ไหน กินข้าวหรือยัง เป็นต้นได้ แต่เมื่อเกิดเวลาที่เจ็บป่วยก็จะเกิดความลำบากขึ้น เพราะไม่สามารถบอกอาการของโรคที่ตนเป็นกับทางเภสัชกรหรือทางโรงพยาบาลได้

อีกปัญหาสำหรับชาวเกาหลี คือ ระบบขนส่งของประเทศไทยที่ซับซ้อน อันตรายนและไม่สะดวกสบายเหมือนที่ประเทศเกาหลี อีกทั้งไม่มีทางม้าลาย ทางข้าม สะพานลอย

ไฟจราจรสำหรับข้ามถนน จึงเป็นเรื่องยากที่จะใช้ชีวิตในประเทศไทยได้ รวมไปถึงระบบขนส่งอย่าง BTS และ MRT ถึงจะมีความสะดวกสบายก็ตามแต่ก็ไม่ครอบคลุมทั่วกรุงเทพฯ อีกทั้งมีราคาที่แพงจึงทำให้รู้สึกไม่สะดวกสบายเท่ากับประเทศเกาหลีที่มีสายรถไฟครอบคลุมไปทั่วประเทศ หากต้องการเดินทางในประเทศไทยก็จะเกิดความลำบากในการนั่งรถเมล์เพราะเป็นภาษาไทย ยากที่จะเดินทางไปไหนมาไหนด้วยตัวเอง

แม้ว่าค่าครองชีพของประเทศไทยจะเพียงพอต่อการใช้ชีวิตแต่ก็ยังมีปัญหาเพราะความไม่เท่าเทียมกันของคนในสังคม เกิดช่องว่างระหว่างคนจนกับคนรวยขึ้น ถึงแม้ว่าเศรษฐกิจของประเทศไทยจะดีขึ้นกว่าแต่ก่อนก็ตาม แต่เพราะสถานการณ์ประเทศไทยที่ยังไม่เสถียรจึงทำให้พัฒนาได้อย่างไม่เต็มที่นัก

ส่วนใหญ่คนเกาหลีคิดว่า สถานการณ์การเมืองของประเทศไทยไม่ได้ส่งผลกระทบต่อการใช้ชีวิตของชาวต่างชาติเท่าไร จะส่งผลกระทบต่อเมื่ออาศัยอยู่ในกรุงเทพหรือสถานที่ใกล้เคียงกับการเกิดการชุมนุมขึ้น แต่จากการสอบถามอาจารย์ชาวเกาหลีที่สอนภาษาไทยในระดับอุดมศึกษาที่ประเทศเกาหลี ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเมืองว่า มีปัญหาต่อการพัฒนาของประเทศชาติและมีความคิดอีกว่า มองหาทางแก้ไขปัญหาไม่เจอ เพราะเป็นความขัดแย้งระหว่างประชาชนกับประชาชน เช่นเดียวกับการสอบถามนักศึกษาชาวเกาหลีที่เรียนภาษาไทย ก็จะมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสถานการณ์การเมืองในประเทศไทยว่ามีความคล้ายคลึงกับประเทศเกาหลีในสมัยสงครามเกาหลี เกิดความไม่มั่นคงภายในประเทศขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรุงเทพมหานคร จึงเกิดความรู้สึกกังวลขึ้นมา

นอกจากนี้ปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อชาวเกาหลีที่อาศัยในประเทศไทยคือการมีผู้ทรงอิทธิพลในเมืองไทย ซึ่งทำให้รู้สึกไม่สะดวกสบายใจในการอยู่ระยะยาว ตัวอย่างเช่น

นักศึกษาเกาหลีที่มาแลกเปลี่ยนที่มหาวิทยาลัยศิลปากร ภาควิชาภาษาไทยในระยะเวลาสั้นๆก็บอกเป็นเสียงเดียวกันว่าหวาดกลัวเมื่อเห็นคนถือปืนในร้านเหล้าตอนกลางคืน ซึ่งทำให้พวกตนรู้สึกไม่สบายใจหนัก เพราะในประเทศเกาหลีไม่มีการพบปืนโจ่งแจ้งขนาดนี้เลยรู้สึกตกใจและเป็นกังวลต่อชีวิต

5. แนวโน้มในอนาคตของชาวเกาหลีที่ใช้ชีวิตในประเทศไทย

แนวโน้มเกี่ยวกับการใช้ชีวิตในประเทศไทยของชาวเกาหลีนั้น โดยส่วนมากชาวเกาหลีที่ได้มาสัมผัสและอยู่อาศัยในประเทศมีความคิดที่อยากจะอยู่อาศัยในระยะยาว เพราะคนไทยใจดี มีน้ำใจ ชอบช่วยเหลือคนอื่นแม้กระทั่งชาวต่างชาติ หากมีโอกาสกลับมาประเทศไทย จากการสัมภาษณ์พบว่า หากเป็นนักศึกษาชาวเกาหลีที่เรียนภาษาไทยอยากที่จะทำงานเกี่ยวกับบริษัทเกาหลีในประเทศไทยในอุตสาหกรรมบริษัทข้ามชาติ ส่วนในวัยทำงาน หากเป็นคนวัย 50 ปีขึ้นไปมีความคิดที่จะอยู่ประเทศไทยในระยะยาวเพราะมีครอบครัวอยู่ในประเทศไทยและลูกๆก็เรียนมหาวิทยาลัยของไทย แต่ก็มีคนวัยอายุ 40 ปีขึ้นไปนั้นอยากจะกลับไปใช้ชีวิตบนปลายที่ประเทศบ้านเกิดของตัวเอง เนื่องจากเป็นเพราะความคิดชาตินิยมที่ถูกปลูกฝังมาตั้งแต่ยังเด็กและเป็นความคิดส่วนบุคคล จากการสอบถามยังพบว่าผู้หญิงชาวเกาหลีก็มีความคิดที่อยากแต่งงานกับชายไทยเพราะอยากอยู่ประเทศไทยนานๆ และชอบนิสัยของคนไทยที่มีน้ำใจนั่นเอง

ในอนาคตความสัมพันธ์ระหว่างประเทศไทยกับเกาหลีเริ่มมีแนวโน้มเจริญเติบโตมากขึ้นเช่นเดียวกับการเข้ามาของคนเกาหลีในประเทศไทย จากการพัฒนาด้านความสัมพันธ์เหล่านี้จึงทำให้ในอนาคตแนวโน้มของการเข้ามาของชาวเกาหลีในประเทศไทยจึงเพิ่มสูงขึ้น แม้ประเทศไทยยังเกิดความไม่มั่นคงของการเมืองก็ตาม แต่ชาวเกาหลีที่

เคยผ่านเหตุการณ์แบบเดียวกันนี้มาก่อนจึงเข้าใจกับสถานการณ์ที่ประเทศไทยกำลังเผชิญ และหวังว่าประเทศไทยจะหาทางออกได้โดยเร็วเพื่อให้เกิดผลดีกับประเทศไทย สามารถที่จะมาท่องเที่ยวและอยู่อาศัยในไทยได้

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาการย้ายถิ่นของชาวเกาหลีที่อพยพมาอาศัยอยู่ในประเทศไทย เป็นการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่ทำให้เกิดการย้ายถิ่นออกจากถิ่นฐานเดิม และศึกษาเกี่ยวกับการใช้ชีวิตของชาวเกาหลีในประเทศไทย รวมถึงศึกษาแนวโน้มในอนาคตของชาวเกาหลี โดยใช้กลุ่มตัวอย่างชาวเกาหลีจากบริเวณสุขุมวิท 12 และบริเวณมหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์ อันได้แก่ นักเรียนแลกเปลี่ยนภาษา ครูสอนระดับมัธยมศึกษา อาจารย์สอนระดับมหาวิทยาลัย เจ้าของร้านอาหารและพนักงานบริษัท

ในการศึกษารุ่นนี้ ผู้ศึกษาใช้วิธีการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างในการศึกษา รวมทั้งการศึกษาจากเอกสาร สิ่งพิมพ์ งานวิจัยและสื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่เกี่ยวข้อง ข้อมูลต่างๆ ได้แก่ การอพยพย้ายถิ่น ปัจจัยที่ทำให้เกิดการย้ายถิ่น ลักษณะของประเทศและอุปนิสัยของชาวเกาหลี รวมถึงลักษณะสังคมและวัฒนธรรมของคนไทย โดยปัจจัยที่ทำให้ชาวเกาหลีมาพักอาศัยในประเทศไทย สาเหตุสำคัญคือลักษณะนิสัยของคนไทยที่มีความแตกต่างจากคนเกาหลีและประเทศไทยมีสถานที่ท่องเที่ยวที่สวยงามเป็นอย่างมาก จึงทำให้ชาวเกาหลีตัดสินใจมาอยู่อาศัยที่ประเทศไทย

ปัญหาและอุปสรรคในการศึกษา

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้พบปัญหาและอุปสรรคหลายข้อที่ส่งผลให้ผู้ศึกษาไม่สามารถจะดำเนินการศึกษาได้สมบูรณ์ได้ถูกต้องอย่างเต็มที่ โดยมีปัญหาและอุปสรรคดังนี้

1. การหาชาวเกาหลีที่อาศัยอยู่ในไทยค่อนข้างเป็นเรื่องที่ยากลำบาก ไม่มีหน่วยงานที่สำรวจเรื่องนี้โดยเฉพาะ ทำให้ผู้ศึกษาไม่สามารถหาจำนวนชาวเกาหลีที่แน่นอนในการศึกษาได้
2. การสื่อความหมายระหว่างผู้ศึกษากับประชากรกลุ่มตัวอย่าง เนื่องจากชาวเกาหลีที่อาศัยในไทยนั้นบางคนไม่สามารถพูดและเข้าใจภาษาไทยได้ จึงส่งผลให้การศึกษาค้นคว้าข้อมูลไม่ครบถ้วน

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาการเข้ามาของชาวเกาหลีในไทย มีข้อเสนอแนะดังนี้

1. จำนวนประชากร

จากการศึกษาจำนวนประชากรชาวเกาหลีที่เข้ามาอยู่อาศัยในไทยที่ผ่านมาไม่มีหน่วยงานใดจัดทำหรือบันทึกเป็นสถิติไว้แน่นอนว่ามีจำนวนเท่าไร พักอาศัยอยู่ที่ใด รวมไปถึงช่วงอายุและอาชีพของชาวเกาหลี จึงควรมีหน่วยงานที่ทำหน้าที่เก็บรวบรวมสถิติของประชากรชาวเกาหลีในไทยไว้ เพื่อใช้เป็นข้อมูลที่เชื่อถือได้ สามารถควบคุมและดูแลการอพยพเข้ามาอยู่อาศัยในประเทศไทยได้ง่ายขึ้น

2. ระบบขนส่งและด้านสุขอนามัย

จากการศึกษาและสัมภาษณ์พบว่า ปัญหาหลักของชาวเกาหลีที่เข้ามาอาศัยอยู่ในประเทศไทยคือเรื่องระบบขนส่งในไทยที่ไม่สะดวกสบายและส่งผลกระทบต่อชาวเกาหลีเป็นอย่างมาก รวมไปถึงด้านสุขอนามัยของชาวเกาหลีที่ต้องลำบากเวลาเข้ารับการรักษาในประเทศไทย เป็นเพราะประเทศไทยใช้ภาษาไทยเป็นภาษาประจำชาติ จึงควรมีหน่วยงานที่ให้ความช่วยเหลือในด้านภาษาของระบบขนส่งและด้านสุขอนามัยที่ควรมีภาษาอังกฤษกำกับด้วย

อ้างอิง

กฤตยา อาชวนิจกุล. (2537). สถานการณ์ “คนข้ามชาติ” ของประเทศไทย : นโยบายและทิศทางการ

งานวิจัย. นครปฐม : สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล

กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ. (2554). **Country Profile** เกาหลีใต้. กรุงเทพฯ : กรมเจรจาการค้า

ระหว่างประเทศ

กองเอเชียตะวันออก 4. (2556). ความสัมพันธ์ระหว่างไทยกับสาธารณรัฐเกาหลี. กรุงเทพฯ : กรม

เอเชียตะวันออก กระทรวงการต่างประเทศ

ดำรงศักดิ์ ฐานดี. (2547). **สังคมและวัฒนธรรมเกาหลี**. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ประพันธ์ เสวตนันท์ และไพศาล เล็กอุทัย. (2540). **หลักเศรษฐศาสตร์**. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ :

โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผจงศักดิ์ อริคมั่นนทะ. (2541). **สังคมและวัฒนธรรมของไทย**. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัย

รามคำแหง

วัชรียา โตสงวน. (2525). **การเคลื่อนย้ายแรงงานระหว่างประเทศ : ศึกษาในกรณีของแรงงานไทยใน**

ประเทศสิงคโปร์. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

สุพจน์ บุรพุกุลศรี. (2529). **ประชากรศาสตร์**. นครปฐม : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร